

ordning om. Det er nu ikke alene nikkel-cadmium-batterier, der har høj prioritet at få indsamlet, men alle batterier, og det er fint nok. Det betyder imidlertid, at der opstår et provenu af indbetalte midler, der ikke er kommet til udbetaling endnu, penge, der skulle være gået tilbage til miljøet, men allerede i forbindelse med finansloven har regeringen besluttet sig for bare at beholde de anslåede 137 mio. kr., det fremgår af noterne til finansloven.

Det er mange midler, der forsvinder fra miljøområdet, penge, der kunne være brugt til at gøre en målrettet indsats for miljøforbedringer. Jeg er derfor også meget glad for, at Dansk Folkepartis ordfører, hr. Jørn Dohrmann, i medierne har givet udtryk for, at provenuet netop skal anvendes på miljøområdet. Hvis det er, fordi regeringen mangler ideer til, hvad man kan gøre for at løfte miljøområdet, så stiller vi i Socialdemokratiet os naturligvis gerne til rådighed med gode ideer. Der er i hvert fald udfordringer nok at tage op. I marts viste f.eks. den såkaldte miljøvismandsrapport, at luftforureningen i Danmark er alt for høj, vandmiljøet har det for ringe, og der er en manglende indsats for at nedbringe brugen af kemikalier og pesticider. Miljøvismandsrapporten konkluderer i korte træk, at dansk miljø- og naturpolitik står i stampe, at der mangler fremadrettet handling, og at videngrundlaget er for dårligt.

Som bekendt har Socialdemokraterne allerede i valgkampen søsat et samlet naturudspil frem til 2016 med natur- og miljøinvesteringer for 10 mia. kr. Socialdemokraternes naturplan vil bl.a. betyde en kraftig reduktion af pesticidforbruget i landbruget og en markant udvidelse af omfanget af kvaliteten af naturarealer og skov i Danmark. Derudover har Socialdemokraterne foreslået SCR-katalysatorer på tunge køretøjer i byerne.

Der ligger med andre ord masser af forslag, hvis det skulle være nødvendigt, til, hvad provenuet, de her anslåede 137 mio. kr. fra nikkel-cadmium-afgiften, kunne bruges på, uden at de løfter, som også borgerlige politikere har givet, bliver brudt. Men nej, regeringen har valgt at bryde løfterne her, de danske forbrugere er blevet taget ved næsen, fordi regeringen har handlet i direkte modsætning med deres egne principper.

Alle partier vedtog gebyrordningen for batterier i 1995 og ændringerne året efter. Ingen fra de borgerlige partier nævnte, at de opfattede ordningen som en miljøskat, tværtimod var det

helt afgørende dengang for Venstre og Konservative, at pengene ikke endte i statskassen. Det er naturligvis meget smart, at regeringen på den måde snyder på vægten, men det er dobbelt moralsk at se på. Miljøministeren har i denne sag valgt den meget sigende tavshed, det er alene finansministeren, der har udtalt sig, senest i går aftes til TV 2 Nyhederne. Det er helt forståeligt, at miljøministeren ikke vil kommentere sagen, for her hjælper jo ingen spinmanual eller kagebog, det er en ren tilståelsessag.

Den foreliggende lov vil medføre en omlægning af nikkel-cadmium-afgiften, men provenuet er altså allerede væk på baggrund af finansloven. Dette understreger jeg for at forklare, hvorfor Socialdemokraterne stemmer for det forelagte lovforslag, men sammen med den øvrige opposition forholder sig meget kritisk til inddragelsen af provenuet.

Kl. 13:56

Formanden:

Tak til hr. Benny Engelbrecht. Den næste, der får ordet som ordfører, er hr. Søren Gade.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Hvad angår selve lovforslaget, er jeg enig i det, som hr. Benny Engelbrecht sagde, og jeg synes egentlig, det er fint nok med de vilkår, vi har haft, at vi har kunnet blive enige om de formuleringer og de aftaler om, at ministeren er villig til at vende tilbage, hvis forhandlingerne ikke ender godt. Det understreger jo, at vi måske har haft rigeligt hastværk, eller rettere at ministeren har insisteret på, at vi ikke kunne udsætte den her lovgivning til næste folketingsår, men vi medvirker, og det er sådan set o.k. under de vilkår, der er.

Men det, jeg vil bruge min taletid til her under tredjebehandlingen, er forudsætningerne for den her lovgivning – altså noget, der skete før, og som sådan set ikke helt ligger på miljøministerens bord. Det ligger på finansministerens bord og hos de partier, der har stemt for finansloven. For dengang de stemte for finansloven, fjernede de de her penge.

Der var jo et løfte fra Folketingets side. Jeg kan oven i købet huske, at det var de borgerlige partier, som var meget optaget af, at Folketinget i enighed, tror jeg, det var – i hvert fald alle, der stemte for – erklærede, at de her penge ikke skulle i statskassen. Hvad skete der så med finanslovaftalen? Jo, pengene endte i statskassen, og det, der står i bemærkningerne til finanslo-